

Nuoruutesi päivät annoit... Ukko Kärkkäinen

Omistettu sodassa haavoittuneelle isälleni Tauno Johannes Kärkkäiselle.

Laita taustalle soimaan Sibeliuksen Finlandia. Aloita lukeminen vähän yli minuutin kuunneltuasi kohdasta, jossa alun voimakkaan soiton jälkeen tulee viulujen vuoro:

https://www.youtube.com/watch?v=F5zg_af9b8c

Lukemisen jälkeen katso Youtube video. Miten kaunis onkaan Suomi <3



Mies,
partiomatkalla.

Tuohon kaatunut,
yrittänyt moneen kertaan nousta,
ryöminyt sitten kuusten suojaan.

Pimeään hiljaisuuden lävitse katkoo pakkasen oksia.

Makuuksilla verta,
punainen
elämän ja kuoleman välissä.

Kiirehdin.

Jo näkyy kulkija suon laidassa,
lysähtää polvilleen,
valittaa.

Lumen alta kurkistaa lintu,
kuuntelee ihmisen parkaisua sodalle,
tuskalla.

Hartioistaan hänet tunnen, tuon haavoittuneen.

Isäni!

Nuoruutesi päivät annoit,
miten monta kipeää vuotta,
kylmien talvien pakkasen purevaa,

miten monta aristavaa haavaa,

paleltumaa.

Vapaan maan,

siniristilipun,

uskon ja kodin puolesta.

Välkkyvien vesien,

viljavainioiden,

tuuheiden kuusikoiden,

Karujen kalliomäntyjen

ja tuntureiden puolesta taistelit,

vapaan maan,

isänmaan.



Sukupolvelta toiselle...

Ukko Kärkkäinen 15.4.2012

Omistettu Pirkko Siltalalle

Tämä taakka,
sukupolvelta toiselle sälytetty,
siirretty,
harteille...

Kuka jaksaa kantaa isiensä kodittomuutta?

Tunteiden evakot vielä etsivät poltettuja ikoneita.
Sielunsa savuavat rauniot he juovat muistonsa unohdukseen.

Missä tangossa liehuisi vapauden lippu?
Kuka kertoisi sodan päättyneen jo sukupolvia sitten?

Lapsi katsoo ihmeissään isänsä syviin uurteisiin,
elämän painamiin huolten jälkiin.

Antakaa meille sanoja kertoa,
tuokaa sivellin maalata kaikki se tuska,
lahjoittakaa surun sävelet!

Itkua tämä ja menneet polvet ovat sieluihinsa kätkeneet.

Tulkaa kyöneleet...

Virratkaa tämä kuiva erämaa puutarhaksi.

Ja kaikki unelmien linnut,
laulakaa,

rakentakaa pesänne meidän vihreille oksillemme.



